

כתב יד פרמה 2414 (כ"י ס)

קטלוג זה-רוססי 427

כתב יד חלקי למדרש שיר השירים רבה <ו,ב,א> - <ו,ב,ו>

סוגריים זווייתיים מציינים את ההפניות לדפוס וילנא: <פרק, פסוק, סימן>

בצבע אדום: ציון הדף והעמוד בכתב היד

[בשולי הגיליון: במדרש חזית]

<ו,ב,א> (25א) דודי ירד לגנו לערוגת הבשם. א"ר יוסי בר חנינא זה הפסוק לא ראשו סופו ולא סופו ראשו לא הוה צריך קרא למימר אלא דודי ירד לרעות [ב]גנו ואת אמרת לרעות בגנים אלא דודי זה הב"ה לגנו זה העולם לערוגת הבשם אלו ישראל. לרעות בגנים אלו בתי כנסיות ומדרשות וללקוט שושנים לסלק את הצדיקים שבישראל. מה בין מיתת זקנים למיתת נערים ר' יהודה ור' אבהו. ר' יהודה אומר הנר הזה בזמן שהוא כבה מאליו. יפה לו ויפה לפתילה ובזמן שאינו כבה מאליו רע לו ורע לפתילה. ר' אבהו אמ' התאנה הזאת בזמן שנלקטת בעונתה יפה לה ויפה לתאנה ובזמן שאינה נלקטת בעונתה רע לה ורע לתאנה.

<ו,ב,ב> ר' חייא בר אבא ותלמידיו אית דאמרי ר' עקיבא ותלמידיו היו נהיגין דהווי יתבין תחות חדא תאנה ובכל יום ויום היה משכים בעל התאנה ומלקט תאנתו. אמר[ין] נשנה את מקומנו שמא הוא חושדנו הלכו וישבו להם במקום אחר השכים בעל התאנה ולא מצאם הלך אחריהם עד שמצאם אמ' להם רבותי מצוה אחת הייתם עושים לי ואתם מבקשים למונעה ממני אמ' לו ח"ו ומפני מה הנחתם מקומכם וישבתם במקום אחר אמרו לו שמא אתה חושדנו אמ' להם ח"ו אלא אומר לכם מפני מה [אני] [א] [מ] שכים ללקוט תאנתי מפני שכיון שהחמה זורחת על התאנים הם מתליעות מיד חזרו למקומן ההוא יומא אשכחון ולא לקט נפלו מהם ופצעו אותם ומצאום מתולעות. אמ' יפה אמ' בעל התאנה ואם הוא יודע עונתו של תאנתו כך הב"ה יודע עונתן של צדיקים לסלקן והוא מסלקן.

<ו,ב,ג> אמ"ר שמואל למלך שהיה לו פרדס ונטע בו שורות של אגוזים ושל תפוחים ורמונים ומסרו ביד בנו בזמן שבנו עושה רצונו היה המלך מחזר ורואה אי זו נטיעה יפה בעולם והיה עוקרה ומביאה ושותלה בתוך אותו פרדס ובזמן שבנו לא היה עושה רצונו המלך רואה אי זו נטיעה יפה בתוך הפרדס ועוקרה כך כל זמן שישראל עושים רצונו של מקום רואה אי זו צדיק יש באומות העולם כגון יתרו ורחב ומביאו ומדבקו בישראל ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום רואה אי זו צדיק וישר וכשר וירא שמים (25ב) מסלקו מתוכם

מדרש שיר השירים רבה - ד"ר תמר קדרי, מפעל המדרש, מכון שכטר למדעי היהדות
כתב יד פרמה 2414 (כ"י ס)

<ו,ב,ד> כד דמך ר' חייא בר אויא בר אחתיה דבר קפרא אמרי ליה לר' יוחנן עול ואיפטר
עלוהי אמי לון יעול ריש לקיש דהוה תלמידיה והוה ידע חיליה עאל ריש לקיש ואפטר
עלוהי דודי ירד לגנו לרעות בגנים וללקוט בשושנים והוא יודע במעשיו של ר' חייא בר
אויא וסלקו מן העולם.

<ו,ב,ו> כד דמך ר' אבין בר' חייא ע[א]ל ר' זעירא ואפטר עלוהי מתוקה שנת העובד נימא
ליה למה ר' אבין דומה למלך שהיה לו כרם ושכר עליו פועלים והיה שם פועל אחד
מתכשר במלאכתו יותר מכולם כיון שראהו המלך כשר במלאכה יותר מדאי אחזו והיה
מטייל עמו לעת ערב באו הפועלים ליטול שכרם ובא אותו פועל עמהם ונתן לו המלך שכרו
כמותן התחילו הפועלים מצרין ואמרו לו אדוננו המלך אנו שיגענו כל היום הזה והוא לא
יגע אלא שתים שעות והוא נוטל כמותנו אמי להם המלך מה אתם מצרים יגע זה
בש[ו]תים או ג' שעות מה שלא יגעתם כל היום כך יגע ר' אבין בר' חייא בכ"ח שנה בתורה
מה שלא יגע תלמיד וותיק במאה שנה.